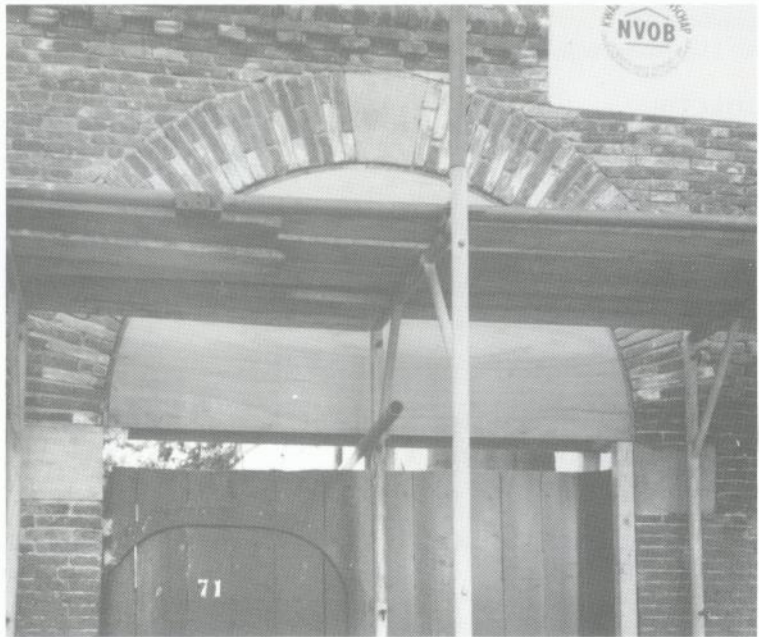

kern- punten... 21

De boog van deze poort werd opnieuw opgemetseld met behulp van een middeleeuws hulpstuk, *formeel* genaamd.

zevende jaargang nr. 21
augustus 1992

Inhoudsopgave

in dit nummer:

Redactioneel:

Colofon

Van de voorzitter

Ruzie over de stoep

Noordwijk?!?!

Behaaglijkheid/Bouwen

De vliering op...

Brand in de Voorstraat

Tuinmarkt en Open Tuindagen '92

Bezoek van A. van Buchel aan Noordwijk Binnen in 1619

De Korenmolen en het Windrecht te Noordwijk

Dorpskern in het kort

Agenda

pag. 2

pag. 2

pag. 3

pag. 4

pag. 5

pag. 6

pag. 7

pag. 8, 9, 10

pag. 11

pag. 12, 13

pag. 14 t/m 17

pag. 18, 19

pag. 20

"Kernpunten" is een uitgave van de Vereniging "De Oude Dorpskern" te Noordwijk Binnen.

SECRETARIAAT:
Wilhelminastraat 31
2201 KA Noordwijk

CONTRIBUTIE:
Postbank: nr. 13 19 964
leden binnen de kern min. f.15
leden buiten kern van Noordwijk: min.f.20

REDACTIEADRES:
Voorstraat 74
2201 HZ Noordwijk ZH

REDACTIE:
Brigitte Filbry
Madeleine van Dijk-Lely
Michiel de Mooy
Wim Hekkens
Tom Verburg

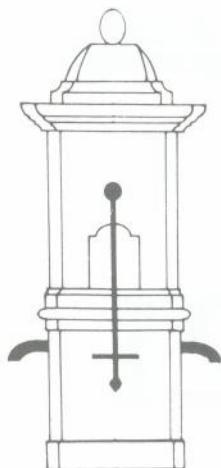
LOSSE NUMMERS:
Zie redactieadres

COLOFON:
verenigingslogo: Wil de Mooy
cover: Wim Bom, Oegstgeest
Lay-out: Tom Verburg

BESTUURSSAMENSTELLING:
Voorzitter:A.W. Verburg
ViceVz.:vacature
Secr.: mevr. B. Filbry
Penmr.:Mw.C.M.Alders-Verhoeven
Lid:F.E. Boonstra
Lid: D.J. den Haan
Lid: A. Roolfs

DE VERENIGING STELT ZICH TEN DOEL:
"De bevordering en het behoud van de leefbaarheid op zowel historische als sociale grondslag in en rondom de oude dorpskern in Noordwijk Binnen van de gemeente Noordwijk (.....)
Zij tracht dit doel te bereiken door actieve samenwerking van bewoners en ondernemers in dit gebied, in nauw overleg met de overheid, en door alle middelen, die het doel van dienst kunnen zijn".

Overname van artikelen: in vele gevallen mogelijk in overleg met de redactie.

Vereniging „De Oude Dorpskern”
te Noordwijk

Redactioneel

Een beetje lang heeft het wel geduurd, maar nu op het einde van de zomer toch een 21e nummer van "Kernpunten".

Tot vreugde van de redactie hebben zich vier nieuwe dorpskernschrijvers met bijdragen gemeld.

Zo gaat het goed en wordt "Kernpunten" echt een levend blad, waarin een ieder iets van zijn gading kan vinden.

En er is veel te vertellen over de dorpskern, niet alleen over het verleden, maar ook over het heden.

Dit nummer is daarvan, menen we, een goed voorbeeld. De actualiteit en de grijze oudheid worden er beurtelings op verschillende wijze in belicht. Als U ook een bijdrage wilt leveren, maar niet precies weet hoe U dat moet doen, neem dan gerust contact op met de redactie. We denken graag met U mee. De omslag heeft zo langzamerhand z'n definitieve vorm gekregen. Bekijk eens zorgvuldig de juweeltjes die Willem Bom op voor- en achterzijde voor ons tekende. Wij wensen U veel lees- en kijkplezier!

Redactie

Van de Voorzitter

Als U aan het eind van deze vakantie maand deze woorden leest, is waarschijnlijk het feest rondom Noordwijk 100 jaar bedevaartplaats al achter de rug. Het ligt niet voor de hand dat er nog vele pelgrimages richting Noordwijk worden ondernomen. Althans geen religieuze bedevaarten. Zoals vele zaken zijn ook de bedevaarten verwereldlijkt. De processies vinden tegenwoordig plaats in de Hoofdstraat en op de boulevard, en het lijken wel springprocessies. Telkens een winkelruit verder, nog even terug voor een ijsje, en dan weer voorwaarts. Ze aanbidden zon en zee. De groten van dit continent pelgrimeren naar Huis ter Duin, alsof een elftal dán pas goed kan presteren, alsof een conferentie dán pas goed geslaagd is...

Daarom feliciteren wij de parochianen van pastoor Kleijn, dat ze nog eens de aandacht op iets anders vestigen!

Inmiddels is de Tuinmarkt/Open Tuindagen weer achter de rug. Gehouden onder ideale weersomstandigheden is deze manifestatie (gehouden in goede harmonie met de Tuinclub Noordwijk) weer een succes geworden. De werkgroep die zich daarmee bezig hield mag nog wel eens extra bedankt worden. Dat het geheel gedragen wordt door een handvol werkgroepleden, op de dag zelf versterkt door een aantal vrijwilligers, is iets waar maar weinig bij wordt stil gestaan.. Met name marktmeesteres Marijke Ruijs heeft erg veel werk verzet. Ook Anja van der Lippe en Anneke Hekkens moeten genoemd worden.

Inmiddels gaat het leven weer z'n gewone gang, en kan het bestuur zich weer gaan bezig houden met de lopende zaken. Offemweg, Douzastraat, Lindenhofstraat (wat een prachtig straatje eigenlijk als je aankomt, met pal daar achter heel imposant de Jeroenskerk), het organiseren van rondwandelingen door Noordwijk voor de groepen 8 van de (voorlopig Binse) basisscholen.

Verder wijzen de her en der geplaatste Flico-bakken erop, dat de bewoners in de vakantie genoeg energie hebben opgedaan, om weer de verbetering van hun huizen ter hand te nemen. Een goed teken! Ook "De Oude Dorpskern" hoop de handen weer uit de mouwen te gaan steken! Tot ziens op één van onze manifestaties?

*Tom Verburg,
voorzitter.*

RUZIE OVER DE STOEP

Madeleine van Dijk

Uit het archief van de familie van Limburg Stirum naar een afschrift van J. Kloos van het oorspronkelijke manuscript van E. van der Boon.

Enige jaren na 1600 is er een zogenaamd ZWAAR PROCES gevoerd tussen de toenmalige eigenaar van de Lindenhof en de baljuw en regeerders van Noordwijk. De eigenaar van de Lindenhof was het weeskind van jhr. Nicolaas van Bronchorst jr. en Wilhelmina van Schagen. Hij werd in het proces vertegenwoordigd door Willem van Barendregt. Voor de baljuw en regeerders treedt op jhr. Warner v.d. Does.

Het proces ging om de eigendom van de grond die gelegen is tussen de huizen en de goot op het Oude Marktveld (Lindenplein).

Namens het weeskind (als eiser) wordt aangevoerd dat iedere huiseigenaar, eigenaar is van het stuk grond voor zijn huis tot aan de goot. Eerder, zo wordt daaraan toegevoegd had het Noordwijkse bestuur op het bewuste terrein een asput laten maken maar die na een proces voor het Hof van Holland weer moeten afbreken. Nu had het Noordwijkse bestuur enige bomen (door het weeskind op het terrein voor zijn huis geplant) laten omhakken. In het proces werd geeist dit onrechtmatig te doen verklaren.

Het Noordwijks bestuur verweert zich door te stellen dat de grond van de huizen af publiek domein is met name op marktvelden, dus van de huizen en niet van de goot af evenals dat zo is in vele andere Hollandse steden.

Een lid van het Hof, de heer Pieter d'Injota heeft de toestand daarna vier dagen lang ter plekke bestudeerd en concludeert dat alle straten en wegen aan de Hoge Overheid toekomen en niet aan de plaatselijke Overheid. Deze is alleen ambagtsheerlijkheid en heeft geen eigendom van straten of wegen.

Volgens de laatste zin zou Noordwijk verloren hebben, maar de uitspraak is niet gevonden.

Het is een nogal verward verslag (hier sterk vereenvoudigd weergegeven) waar E. v.d. Boon die het indertijd heeft opgeschreven, kennelijk niet helemaal is uitgekomen. Het aardige is echter dat we nu weten dat "de Lindenhof" in die tijd bewoond werd door de adellijke familie van Bronckhorst. De grootvader van het weeskind Nicolaas van Bronchorst (of Bronckhorst) heeft (volgens Kloos) ook op de Lindenhof gewoond en werd na zijn dood in 1579 in de Grote Kerk begraven. De huidige Bronckhorststraat is naar hem genoemd. Nicolaas van Bronchorst was heer van Stadt aan het Haringvliet op Goeree Overflakkee en je vraagt je af wat hij hier dan in Noordwijk deed. Waarschijnlijk waren de Bronchorsten in bezit gekomen van de Lindenhof door huwelijk of vererving. Zijn zoon Nicolaas woonde weer in Utrecht en van hem weten we dat hij van 1598 tot 1603 de Lindenhof heeft verhuurd aan de heer Carpentier, de beroemde rector van de eerste Latijnse school alhier. Hoe lang de familie van Bronchorst eigenaar van het huis is geweest is nog onduidelijk. Er blijft nog veel uit te zoeken over "de Lindenhof".

*Zwaar Proces
over de plaats binnen de Gooten aan't oude Markt-veld.
(Jonk^r Warner van Does als Voogd van Heer van Noordwijk.
J.V. Meulen Balliw. Dirck Wolferts. Sectrs.)*

Afschrift van het
manuscript

Noordwijk?!?!

*Al zijn de straten niet altijd echt schoon,
wordt de blauwe vlag gebruikt tot dorpschoon,
al zul je vaak over de hondenhopen glijden
toch zal ik het nooit bestrijden
dat ik graag in Noordwijk woon.*

*Al woont er in het dorp veel "kouwe kak",
houdt de parkeerwachter de touwtjes strak,
want hij doet graag en veel bekeuren
toch zal ik daar niet over zeuren
want ik voel me hier op mijn gemak,*

*Al stinkt het Schie soms bar en boos,
schoot men met het nieuwe raadhuis niet echt in de roos,
zullen de bollenvelden meer en meer verdwijnen
toch zie ik elke dag de zon weer schijnen
in het dorp dat ik tot woonplaats koos.*

*Al is de oostenwind soms guur en koud,
zijn de paaltjes op de stoepen in mijn ogen fout,
wordt er op de wegen veel te snel gereden
toch zijn de mensen uit het goede hout gesneden.
't Is daarom dat ik van Noordwijk houd.*

*Bep van Oosten
(uit haar bundel:
Noordwijks wel en wee)*

Behaaglijkheid.

*André Roolfs
Ons bestuurslid André Roolfs houdt zich in het dagelijks leven bezig met bouwzaken. Voor Kernpunten schreef hij twee beschouwende artikeltjes over wonen en bouwen.*

Een goede definitie van het begrip "behaaglijkheid" is moeilijk te geven. Men zou kunnen zeggen, dat de mens zich behaaglijk voelt, indien het complex van omgevingscondities zodanig is, dat hij daardoor niet gehinderd wordt bij het uitoefenen van zijn dagelijkse bezigheden. Onder "dagelijkse bezigheden" moet daarbij worden verstaan zowel het verrichten van de dagelijkse arbeid, als de periode van ontspanning binnenshuis of recreatie buitenshuis alsmede de noodzakelijke perioden van nachtrust. Een aantal voorbeelden van bouwfysische eisen die door de mens t.a.v. de behaaglijkheid in het algemeen worden gesteld zijn: - bescherming tegen winterse kou en zomerse zon - het voorkomen van tochtverschijnselen - het weren van hinderlijke geluiden afkomstig van burens of van buiten - het voorkomen van oppervlaktecondensatie op muren en ruiten - het bevorderen van een goede ventilatie met verse en frisse lucht, waarmee tevens het optreden van stank moet worden voorkomen - het optimaal benutten van de mogelijkheden van het buitenklimaat t.a.v. bezonning, wind etc. (speelplaatsen in de zon, prettig winkelen etc.) - het bevorderen van een doelmatige en comfortabele verlichting - het voorkomen van verblinding. Naast bovengenoemde beschouwingen t.a.v. de beoordeling van de behaaglijkheid van de mens in het binnenklimaat is een nieuw vakgebied ontstaan dat de fysische beoordeling van het buitenklimaat nastreeft, d.w.z. de beoordeling van de gebouwde omgeving t.a.v. : - verkeer-, vliegtuig-, en industrielawaai - bezonning en - windhinder.

Bouwen voor de samenleving.

Er zijn weinig menselijke bezigheden die zo'n sterke invloed uitoefenen op onze leefomgeving als het bouwen. We bouwen woningen, vaak in hele wijken tegelijk, compleet met scholen, winkels, wijkcentra en parkeergarages. Zulke nieuwe woongebieden bouwen we meestal aan de randen van bestaande steden, soms vormen ze ook geheel nieuwe steden. Daarnaast hebben we te maken met het bouwen in oudere binnensteden als daar, om wat voor een reden dan ook, terrein voor nieuwbouw beschikbaar is gekomen. We bouwen niet alleen aan onze directe woonomgeving, we bouwen ook kantoren, werkplaatsen, bouwwerken voor handel, industrie en verschillende verkeerstechnische werken. Zelfs kunnen we af en toe een gebouw voor hoofdzakelijk culturele activiteiten bouwen, zoals een theater, concertzaal of museum. Voor sport en ontspanning maken we sportterreinen met de nodige bebouwingen, sporthallen en zwembaden. Toch komen de resultaten van al deze bouwbedrijvigheid zelden overeen met de idealen die ons voor ogen staan als we met veel enthousiasme aan het ontwerpen beginnen. De uiteindelijke leefbaarheid blijft vaak achter bij de visie van het eerste moment. Allerhande factoren waren sterker dan onze idealen en de inzichten bleken sterk verdeeld. Want bouwen is al lang geen bezigheid meer naar het ontwerp van een enkeling. Inte gendeel, we hebben te maken met een groot aantal disciplines die het ontwerp vanuit eigen gezichtspunten benaderen. Maar die ontwerpers, landschapsdeskundigen, stedenbouwers, architecten, tuin- en interieurarchitecten, constructeurs en anderen hebben het ook weer niet alleen voor het zeggen. Zij zijn aan handen en voeten gebonden door de eisen van opdrachtgevers, die hun wensen kenbaar maken ten aanzien van de benodigde ruimte, de gewenste sfeer en kwaliteit en wat dat alles uiteindelijk mag kosten! Daarbij hebben de ontwerpers ook te maken met de eisen en voorschriften die overheden opstelden in verband met de veiligheid, het gebruik van materialen e.d.. Uiteindelijk moet dat ontwerp dan ook nog efficiënt uitvoerbaar zijn. Het zijn vooral deze achtergronden en de wijze waarop de 'bouwwereld' functioneert die mede gestalte geven aan onze leefomgeving.

De vliering op.

Leo van der Meer en zijn echtgenote Mieke Flemming wonen op Voorstraat 23. Al vanaf Kernpunten nummer 14 geeft Mieke regelmatig haar indrukken van de restauratie van hun woning, die vroeger één geheel vormde met nummer 25. Dit huis bood in het verleden onderdak aan een franse kostschool, zoals ook op andere plekken in de dorpskern het geval was.

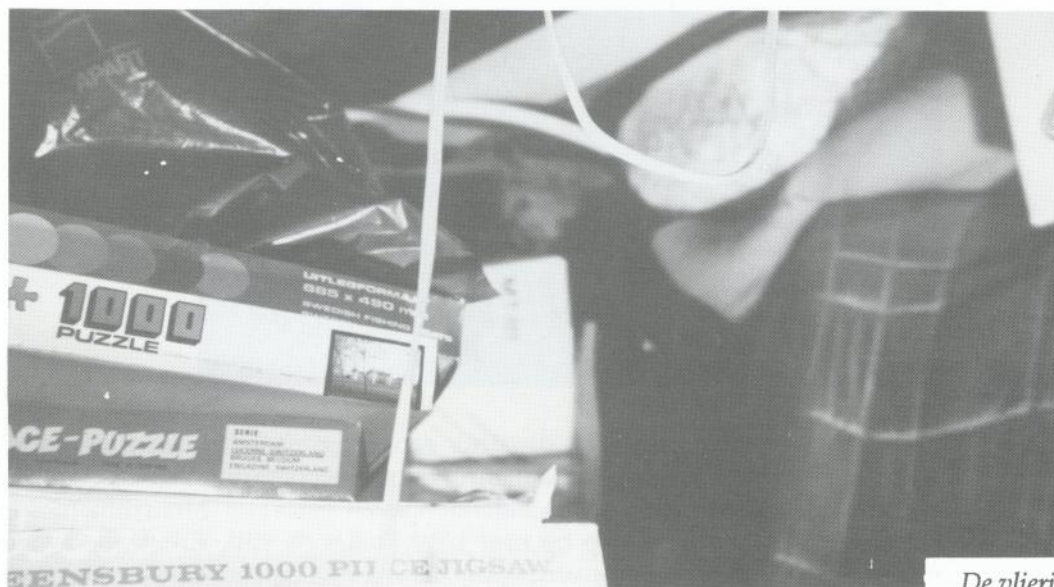
Eindelijk is het zover, een datum wordt geprikt om de familie foto's uit te zoeken, na 5 jaar opgeborgen te zijn in een aantal dozen, rustig wachtend, op een plek op de vliering. Ergens achter stoelen, tafeltjes, nachtkastjes, een kinderbedje compleet met matras, kisten met een massa papieren, misschien wel een eeuw oud.

Mieke Flemming

De vrouw des huizes is de aangewezen persoon om de vliering op te gaan, die had tenslotte daar de troep in een soort ordelijk geheel opgeruimd. De troep die je ooit nog eens zou kunnen gebruiken, bijv. voor de kinderen die eventueel een keer op kamers zouden gaan wonen, of die je door een emotionele band gewoon niet weg had kunnen doen.

Uitgerekend staan de dozen met foto's achter en niet vóór de ordelijke troep. Dus opzij met de stoelen, hé daar ligt nog een gietijzeren lamp, een houten plantenbak op poten, koffers met kleding (van wie zouden die geweest zijn?) en meer van dat ongeregelde. Je zou een vliering "sale" kunnen organiseren, maar al die mensen de vliering op? nee! echt niet genoeg ruimte. De dozen foto's eindelijk in zicht, met van alles om je heen, daar sta je dan, je kan geen kant uit, je probeert toch wat te verschuiven, de dozen eruit te sjoeren, en dan sta je echt klem.

Gelukkig is het bijna lunchpauze voor de heer des huizes, de redding is in aantocht, je hoeft niet al te lang tussen al die niet meer ordelijke troep te staan. Het is wel lachen geblazen als je daar ontdekt wordt en moet toegeven dat je het misschien toch beter samen had kunnen doen. Hup, de dozen aangeven, naar beneden met die hap, alles weer terug, wel op een andere plek en eindelijk de vliering weer af, met de gedachte, als het dak wordt gerestaureerd, moet die heerlijke oude troep er echt een keertje hele maal af, en dan wordt er hopelijk echt een keertje opgeruimd.

De vliering....

BRAND IN DE VOORSTRAAT

onder het motto: brand scheidt een band

Trudy Trimbos-Kemper

De angst dat praten over ongelukken, ziekte of dood besmettelijk zou kunnen zijn, wordt algemeen afgedaan als bijgeloof. Toch is het op z'n minst opmerkelijk dat ik in de 2 weken voorafgaande aan de brand met 2 mensen zeer uitvoerig gesproken had over een brand die recent in hun huis had plaats gevonden en daarna het volgende meemaakte:

Tweede Paasdag 1992. Na een laat ontbijt vermaakten wij ons op de begane grond en in de tuin waar wij ons samen met 3 poezen koesterden in de prille lentezon. Niets wees erop dat deze zo kalme en vredig begonnen dag spoedig een chaotisch en destructief vervolg zou krijgen. Totdat de bel ging. Bij de voordeur had zich een

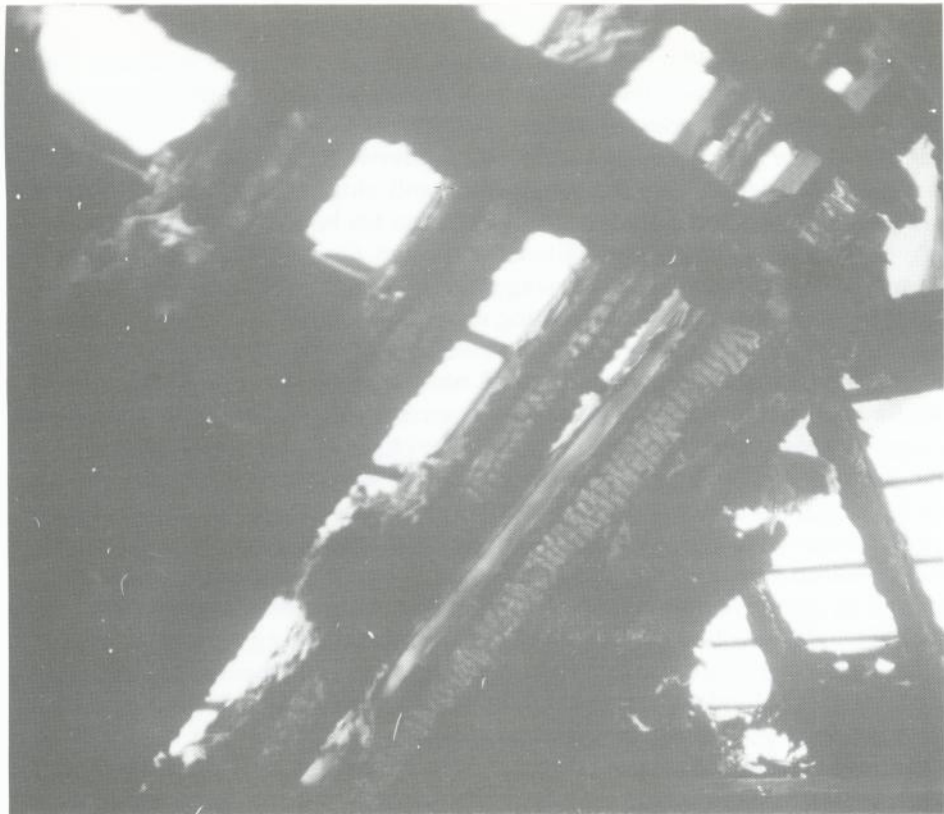
*Brand!! De eerste
vuurbestrijder is al ter
plekke.*

oploopje van mensen gevormd die druk gebaarden naar het dakraam aan de zijkant van het huis, waar op dat moment dikke rookwolken uitkwamen. "Uw huis staat in brand" werd er van verschillende kanten geroepen. Met emmertjes en tuinslang snelden wij de trap op naar boven maar de stille dreigende zwarte rooklierten die over de bovenverdieping dreven maakten ademhalen, laat staan zelf blussen hier verder onmogelijk. Een greep naar de creditcards en cheques, 06-11 bellen en naar buiten, leek het verstandigste scenario. De melding via 06-11 verliep zeer vlot en adequaat. Inmiddels was van de straat af te zien dat de brand fors was aangewakkerd, de vlammen sloegen nu metershoog uit het dak. Een

machteloos gevoel. Wachten op de brandweer; minuten lijken wel uren. Van alle kanten de vraag is iedereen eruit. Ja gelukkig wel, dat is op dit moment ook het enige wat telt, overleven, daarna zien we wel weer verder.

De brandweer arriveerde compleet met ladderwagen omdat zij via 06-11 al begrepen hadden dat het om een zolderbrand ging. Na het uitrollen van de slangen ging een deel van de brandweerlieden het huis in en via de trap naar boven en een deel begon van buitenaf te spuiten. Op zo'n moment realiseer je je wel dat deze mensen hun leven wagen om jouw huis en bezittingen te redden, hetgeen natuurlijk niet in verhouding staat! Op straat hadden zich inmiddels veel burens maar ook veel onbekenden verzameld. De burens waren fantastisch. Terwijl wij wat shockerig van de schrik naar het vuur stonden te staren werd koffie met een scheut cognac aangedragen en een warme jas om mijn schouders gegooid, terwijl Roesja, onze 8 jarige dochter ergens binnen werd afgeleid met een stuk appeltaart. Zonder dat wij het merkten werd er een fotoreportage van de brand gemaakt (leuk voor later), die zo kan meedingen naar de Worldpressfoto prijs. Roesja werd van alle kanten voorzien van nieuwe knuffels en kleren. De naaste burens van nr. 62 waren intussen niet overbezorgd voor hun eigen huis, omdat zij zeer gevoelige smoke detectors in hun huis hebben aangebracht (een goed idee dat navolging verdient), die op dat moment nog geen alarm sloegen. Het metershoge vuur was intussen aardig ingetoomd hoewel het af en toe als een geniepig razendsnelle slang onder de dakpannen door naar de andere kant van het huis golfde een angstaanjagend gezicht dat iets laat zien van de oerkracht van het vuur, dat zich niet aan grenzen houdt. Gelukkig was de brand nu vrij snel in de rookfase. Het deed pijn aan je keel en je ogen begonnen te tranen maar het was een goed teken. Op dat moment was ik nog redelijk optimistisch "we kunnen toch nog gewoon beneden wonen" dacht ik naïef. Maar omstanders die het kennelijk beter konden weten hielpen mij uit de droom: "denk maar niet dat het meevalt" en ze hadden gelijk. Toen de brand bijna geblust was, keek ik vanuit het zolderraam van de burens op de resten van ons dak, een zwarte krater. Even later mochten we onder geleide van de brandweer weer het huis in. De omvang van de ramp drong toen pas langzaam tot ons door: plassen water in de gang beneden, sop over de vaste vloerbedekking op de trap, uitgezakte plafonds overal, golvende houten vloeren door het vocht en de hele eens zo witte kap van de bovenverdieping zwart en stinkend met overal kijkgaten naar de nog steeds strakblauwe hemel. Voorlopig niet leefbaar meer dus. "Nu moeten we weer helemaal opnieuw be-gi-nen" zei Baptist mistroostig toen we de ravage overzagen. De brandweerlieden waren inmiddels druk in de weer om met grote rollen plastic alles af te dekken om de waterschade zoveel mogelijk te beperken. Ook het zoeken naar overlevenden kwam op gang. Jane, de hamster was gecremeerd, maar onze (van nature al zwarte) goudvis dobberde nog onaangedaan in zijn half gesmolten bakje rond. De zwarte kleur, verzekerden de brandlieden mij is door de rook veroorzaakt. Blij dat ze nog een leven hadden kunnen redden lieten zij hem los in de vijver in de tuin. De katten hadden tijdelijk de wijk genomen naar elders maar kwamen tegen etenstijd vanzelf weerom.

Nederland is een land waar heel veel dingen op vanzelfsprekende wijze geregeld zijn. Zo mochten wij dat door deze brand ook weer eens ervaren. De burgemeester als hoofd van de brandweer aanwezig had ons tijdens de brand al gerustgesteld dat "alles" voor ons geregeld zou worden maar wij realiseerden ons op dat moment nog niet precies wat hij daarmee bedoelde. Zoals met alle grote catastrofes zijn de slachtoffers op zo'n moment te verbouwereerd om verstandige beslissingen te nemen. Daarvoor hebben de gezamenlijke verzekeringsmaatschappijen het fenomeen "Salvage" in leven geroepen. Bij iedere brand staat binnen enkele uren een medewerker van "Salvage" voor je neus, die regelt dat er onderdak komt, dat de meest vochtgevoelige inboedel (boeken en elektronische apparatuur) in razend tempo het huis uit wordt gehaald, dat het dak wordt afgedekt en dat je verzekeringsmaatschappij in kennis wordt gesteld en maatregelen neemt. Er bestaan ook bedrijven die gespecialiseerd zijn in het opruimen van brandschade (drogen van spullen, opslaan, schoonmaken en weer bouwgeraad maken van het pand). Deze zeer

*Eeuwenoude dakspanten
in de as gelegd.*

nuttige bedrijven, waarvan wij het bestaan nooit vermoed hadden, hebben bij toerbeurt dienst en worden door de "Salvage" medewerker naar je huis gedirigeerd. Ons bedrijf heette IDG presto en ik maak voor hen hier graag enige reclame (dat laatste bedrijf heeft als kenmerkende kleur "zwart"). Hun auto's zijn zwart, hun overalls, het merendeel van hun medewerkers en zelfs hun visitekaartje is zwart, iets waar we toen gelukkig alweer de humor van inzagen. Ook op straat niveau kwam de hulpverlening verder op gang. Twaalfjarige Krijn werd opgehaald van de tennisbaan en begon samen met zijn vriendjes uit de buurt zijn natuurmuseum (stenen, schelpen, vogelnestjes, schedels etc) in veiligheid te brengen. Een pan met gebraden kippepoten werd aangereikt, en waar we aanvankelijk dachten voorlopig niet meer te hoeven eten, stonden we die om 8 uur 's avonds toch smakelijk op te eten. Stinkende wassen werden gedraaid in aanpandige wasmachines, tijdelijk onderdak werd geregeld bij hotel Royal, waarvan de medewerkers zich uiteraard zeer goed in onze situatie konden inleven; en de nodige uitnodigingen om te komen eten stroomden binnen. Toen we aan de avond van die enerverende dag eindelijk in bed lagen, helemaal doorrookt, moest ik denken aan een vakantie in Guatamala jaren geleden, waar op alle hotelkamers slechte trekkende openhaardvuren branden om je 's avonds warm te houden. Diezelfde rokerige lucht hing nu overal om ons heen. "Denk maar aan die vakantie en probeer te slapen" zei Baptist, maar dat laatste wilde die eerste nacht toch slecht lukken. De hele straat heeft inmiddels zijn brandverzekeringpolis nagelopen en waar nodig opgehoogd. Over de oorzaak tasten wij ondanks een onderzoek van de technische recherche nog in het duister. Op zulke momenten wordt toch meestal gedacht aan kortsluiting, hoewel ook een kamikaseactie van het knaagdier Jane als mogelijkheid is overwogen. Gelukkig kennen buiten-staanders minder onzekerheden in dergelijke gevallen. Op de Noordwijkse golfclub werd beweerd dat de door ons zelf aanlegde sauna tot de brand had geleid een roddel die ons om 3 redenen plat gegaan van het lachen. Ten eerste omdat de sauna van de eerste spijker tot de laatste elektrische kabel door professionele lieden werd aangelegd, ten tweede om het idee al dat wij, die nog geen spijker in de muur kunnen slaan, zelf een sauna zouden bouwen, en ten derde omdat de sauna na de brand ongeveer het enige onderdeel van het huis was, dat nog overeind stond.

Inmiddels na 3 verhuizingen binnen 4 weken en een leven temidden van plastic zakken en dozen komen we nu gelukkig weer tot rust in een lief huisje op het Lindenplein, waar we vanuit het raam aan de achterkant ons eigen huis kunnen zien. We hopen er voor kerstmis weer te wonen.

Tuinmarkt en Open Tuindagen '92

De wekker gaat om kwart voor zeven af, terwijl het zaterdag is. Een oerinstinkt in me dwingt mij om me nogmaals om te draaien. Mijn echtgenoot maakt er korte metten mee. Het is 22 juni. Open Tuinenweekend! Langzaam bloei ik open en na het ontbijt begin ik er zin in te krijgen. Om kwart voor acht snijd ik uit mijn tuin wat hortensia's, wederik, en wilde valeriaan en breng die om acht uur naar het Lindenplein. Dit doen alle tuinclubleden en zo ontstaan, naar mijn mening, de mooiste boeketten, in geen winkel te koop. Als benjamin van de tuinclub kan ik niet aan alle voorbereidingen, die in november al beginnen, deel nemen vanwege m'n 3 jonge kinderen. Er gaat namelijk vele dagdelen werk in zitten.

Hanneke den Hartoog

Marktmeester Marijke Ruijs

Maar ik kan wel in de kraam staan om tuingidsen te verkopen. Dat is in de eerste plaats een genoegen vanwege de mij omringende bloemenpracht, en in de tweede plaats ben ik in de gelegenheid om honderden tuinfanaten een route "op maat" aan te bieden. Toegegeven, er zit altijd wel iemand tussen die waarschijnlijk minder lekker geslapen heeft dan ik. Die vindt vijf gulden *belááchelijk* veel geld voor de toegang tot 15 tuinen. Maar al die anderen, meestal met de armen vol stekgoed e.d., zijn razend enthousiast en komen dat ook nog even zeggen tijdens een afsluitend bezoek aan de "Markt onder de Linden". Mijn kroost vermaakt zich deze dagen uitstekend en mag van alles, van grabbelen in de grabbelton tot poffertjes eten van de Zonnebloem, want moeders let even niet op hen, maar kletst zich de kaken moe.

In het augustus nummer van VT WONEN vindt U op pag. 57-65 een aantal Noordwijkse tuinen en hun tuiniersters kleurrijk beschreven en afgebeeld. Beslist de moeite waard!

HET BEZOEK VAN ARNOUT ARNOUITSZ VAN BUCHEL AAN NOORDWIJK BINNEN IN 1619

Drs. Geertruida de Moor

Arnout Arnoutsz. van Buchel werd in 1565 als zoon van een Utrechtse domkanunnik geboren. Na zijn studie aan de Leidse Universiteit legde hij zich toe tot het optekenen van interessante (kunst)historische feiten. (1) In 1619 bezocht hij samen met zijn neefen humanist, Adolf Vorstius Noordwijk.

Hij maakte een tekening van Noordwijk en schreef het volgende over het dorp

NOORDWYCK BINNEN Pulcher et amoenus locus est, a multis quoque nobilibus habitatus huius Dominium ad Douzas a Bouckhorstis pervenit de quo sic in odis Lugdunensis Johannes Douza loci toparcha canit: Et Borea mea regna, vicum. Huic ob Lugdunum defensum maius loci imperium tributum quod et ad ipsius filium Stephanum Douzam deductum, qui eo anno 1619 potitur. Hic in Maio 1619 cum eo me contulisset cum Adolpho Vorstio nepote meo sepeliebatur quidam ex Schagenis cui nupta fuerat Anna Borselia, hic quod ebrietati nimis esset deditus Droncke Schagen dicebatur. In templo caeruleus erat sarcophagus sub quo iacebant sepulti Bartholomeus ab Egmonda cum uxore Almondia et signis Egmondanorum, Almondiorum et Eversdyckiorum. In alio lapide confracto Van der Douziorum insignia spectantur eorundem ornata aethyopis capite. Suspensa ibidem in tabula signa Bronckhorstiorum, Scherpenzeliorum, Schagenorum, Boekhorstiorum, Swetensium, Coendersiorum et hoc expressorum saga militari. In tabula quadam in alio lapide Bouckhorst met Scagen cuius matre Sweten. (2)

Dit komt in hedendaags Nederlands neer op: Noordwijk Binnen Het is een mooie en lieflijke plaats ook door vele aanzienlijken bewoond; het eigendomsrecht daarvan ging over op Van der Does van Van de Boekhorst, dat Janus Douza te Leiden (3), de bestuurder van de plaats, aldus verheerlijkt: En mijn bezitting in het noorden, een dorp. Aan deze is wegens de verdediging van Leiden het oppergezag van dit dorp overgegaan, welke ook aan zijn zoon Steven van der Does verleend is, die dat verkreeg in het jaar 1619. Ik had mij in mei 1619 naar hier begeven, samen met Adolf Vorstius, mijn neef.

Een zeker iemand uit het geslacht Schagen werd daar begraven, die getrouwd geweest was met Anna van Borselen; deze werd "Dronken Schagen" genoemd omdat hij zich te veel aan dronkenschap had overgegeven. In de kerk stond een donker blauwe sarcophagus, waarin Bartholomeus van Egmond met zijn vrouw uit het huis Van Almonde begraven lagen, met de wapens van Van Egmond, Van Almonde en Van Eversdijk. Op een andere, die gebroken is, ziet men de wapens van dezelfde Van der Does, getooid met het borstbeeld (hoofd) van een Ethiopiër (moor). Opgehangen zijn daar wapenborden met de tekens van de Bronckhorsten, Scherpenzelen, Schagens, Boekhorsten en Zwieten en Coenders afgebeeld in een dekkleed. Op de andere steen Van de Boekhorst met Schagen waarvan de moeder Van Zwieten is.

Steven van der Does was heer van Noordwijk van 1605-1620. Van Buchel was niet helemaal goed op de hoogte over de bestuurder van Noordwijk, want Steven van der Does was dit al eerder. Hij werd op 2 januari 1576 om kwart over drie in de morgen als derde kind van Janus Douza en Elizabeth van Zuilen, volgens een aantekening van zijn vader, geboren. Zijn peters waren Hendrik van der Does, Arend van Duvendoerde en Anna van Eussum, zuster van de heer van Nieuwoord. (4) Nadat op 25 juni 1601 de huwelijksvoorwaarden opgesteld waren, trouwde hij op 30 juni daaraanvolgende met Anna van Ewsum, die op 2 augustus 1617 in Utrecht stierf.

Zij werd door de tijdgenoten als voorbeeldig omschreven. Zij schonk haar man vier kinderen. De enige dochter, Josina, stierf na twee jaar met Cornelis

van Watervliet getrouwd geweest te zijn, in 1620. Stevens zoon Johan stierf jong, zodat Wigbold hem opvolgde. De derde zoon, Dirk, koos voor een militaire loopbaan. Hij trouwde in 1640 in Bergen op Zoom met Barbara Duik. Dit huwelijk bleef kinderloos. (5)

Na de dood van zijn vader werd Steven van der Does op 27 september 1605 heer van Noordwijk. Kort erna, op 1 mei 1606, werd hij, namens de Ridderschap van Holland, aangesteld als lid van het Hof van Holland. (6) Een juridische opleiding had hij hiervoor niet nodig! In 1610 slaagde hij erin om met die andere raadheren van de Hoge Raad godsdienstgeschillen in Alkmaar op te lossen. Op 15 december 1620 ruilde Steven van der Does de heerlijkheid Noordwijk met Nicolaas van de Boekhorst. Deze bezat het gericht in Kennemerland, genaamd Wimmenum in Kennemerland ten noorden van Egmond aan de Hoef. (7) Op 30 december 1621 trok Steven van der Does zich terug als raadsheer van het Hof van Holland. (8) Op 18 februari 1622 was Steven van der Does overleden. (9) Een portret van hem komt voor op het schilderij van het gezin van Janus Douza van de hand van R. van Antwerpen en hangt in het Stedelijk Museum De Lakenhal in Leiden.

NOTEN

1. G. de Moor, "Het bezoek van Arnout van Buchel in 1623 aan het voormalige Cisterziënzerinnenklooster Leeuwenhorst (1261-1574)", in: *De Nederlandsche Leeuw*, CIV (1987), 95-107, in casu 95. 2. Universiteitsbibliotheek Utrecht, inv. nr. 1648 (hs Van Buchel), fol. 69 r. 3. Zie over Janus Douza: H. van Crombrugge, *Janus Lernutius (1545-1619). Een biografische studie*, Brussel 1953. 4. W.M.C. Regt, "Janus Dousa, zijn vrouw en kinderen, volgens zijn eigenhandige aantekeningen, bewaard in het archief van het huis Offem, medegedeeld door", in: *De Nederlandsche Leeuw*, 42 (1924), 297-299, in casu 298. 5. P.C. Molhuysen, *Nieuwe Nederlandsch Biografisch Woordenboek*, 7, Leiden 1924, 439. 6. A.S. de Blécourt en E.M. Meijers, *Memorialen van het hof (den raad) van Holland, Zeeland en West-Friesland, van den secretaris Jan Rosäi, I, II, III*, Haarlem 1929, (Rechtshistorisch Instituut, Serie I), XLIX. 7. J.C. Kort, "Leenkamers van de graven Van Blois 1282-1650", in: *Ons Voorgeslacht*-, 40 (1985), 33-46, in casu 40; idem, "Repertorium op de grafelijke lenen in Kennemerland 1203-1650", in *Ons Voorgeslacht*, 44 (1989), 58-94, in casu 89. 8. Als noot 69. Kort, "Repertorium Kennemerland", 89

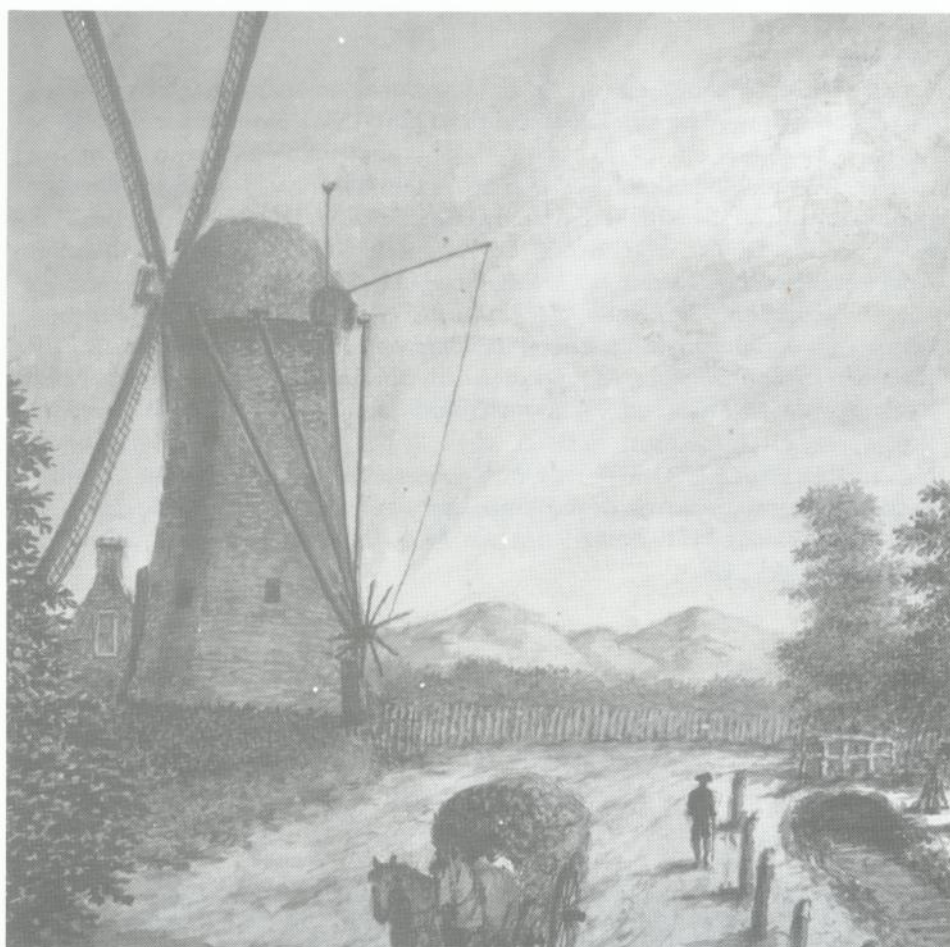
Deze blik over Noordwijk-Binnen is van eind 1991. De heer Jan Geerlings maakte de foto vanaf de watertoren als kerst/nieuwjaarsgroet.

De Korenmolen en het Windrecht te Noordwijk

*"Lof Mool'naars Akker ! daar nooit tyd
Verzuimt word, om het Graan te breken;
Maar daar men maalt met alle streken
Der Winden; en met zorg en vlyt
Ons Dorp van broodgebrek houd veilig
Men eer de Molen om het Graan
Vrouw Ceres, met een schoof gelaen.
Hield me eertyds hier al mee voor heilig"*

*Door F. 't Hooft bewerkt
artikel van J. Kloos, in het
Leidsch Jaarboekje 1922*

Zo riep Jacobus van der Valk (Noordwijkse Arkadia bl.95) in 1748 toen hij met zijn Leids gezelschap om de hoek van de Molenstraat en de St.Jeroens Krocht (thans Wilhelminastraat), de in 1703 gebouwde Noord-molen aanschouwde, die helaas in

*Noordmolen tijdens
Theodorus Jacobus
Cleophas, 1825*

begin 1922 gedoemd was te verdwijnen.

Moest de molen geëerd worden om het graan, ook werd hij geacht om zijn verheven standplaats buiten het dorp, toen de Wilhelminastraat nog als Krochtweg liep langs een beek met helder stromend duinwater, waarin men de paling tot op de bodem toe kon zien zwemmen.

Hij werd door vreemdelingen geëerd om zijn bescheiden gestalte, die ondanks zovele stormen der natuur en menige omwenteling van de politiek, steeds een mooi stempel bleef drukken op het idyllisch schoon van het noorderkwartier der heerlijkheid. Steeds bleef hij bij het volk bemind in de dagen van droefheid en vreugde, want zijn tekens "in rouw" of "in vreugd" brachten sinds eeuwen het bericht dat er een dode of een bruidspaar in zijn omgeving was.

Maar wat is er bekend van Ceres' maalcultuur te Noordwijk? (Ceres is de godin van landbouw en veldvruchten).

In de middeleeuwen was Noordwijk in het bezit van twee korenmolens: "de

zuutmuelen en de noortmoelen. De Zuidmolen stond aan de Achterweg (nu Offemweg) bij de ingang van de laan naar "die hofstede van noertich" Offem, die volgens oude koopbrieven, de naam droeg van "die moelensteech", thans de Zwanesteeg. In de leenbrief der "ambochtsheerlichhede van onsen Dorpe van noirtich" van 2 Febr 1438 aan heer Jan vander Boechorst, staat vermeld: "so sal hi mede hebben die wyndt ende onse molen tot noirtich", en in de leenbrief aan heer Jan van Noortich, van 31 Jan.1456 kan men lezen: "Voirt hebben wij verlyet die ambochtsheerlicheit van onsen dorpe van noortich, mitden wynt ende zuutmuelen aldair."

Van de Noordmolen vindt men voor het eerst melding in het jaar 1466. "Die wintmoelen, staende aende noortside van Noortich, mitten werff, omtrent een morgen geestlants, meulenhuis ende een voetpadt daer aff gaende affter de muyr vanden susterhuys aldaer ende mit allen uitwegen ende innewegen. Met de leenbrief voor de heer Jan vander Does Jansz. van 22 Jan.1550 wordt "mitten windt en de zuytmolen aldaer" ook "die wintmolen staende aende noortzijde van noortich" in het leen opgenomen, waarbij blijkt dat de beide molens op gelijke wijze beschreven blijven tot in de laatste leenbrief voor de heer Gerlach Jan Doys van der Does op 25 Febr.1788, niettegenstaande er van de Zuidmolen in de laatste eeuwen geen spoor meer was te vinden.

Beide molens waren zogenaamde dwangmolens, hetgeen zoveel wilde zeggen dat alle "ondersaten ende inwonende van Noortich" verplicht waren hun koren te laten malen in de molens binnen de "prochyen van Noortich". (zie Ordonantie van Filips van Bourgondie, 18 Juni 1457 (ARA 3.19.66/835)

Onder Janus Dousa in het jaar 1573 werd de Noordmolen bouwvallig. Het was de korenmolen van de abdij van Leeuwenhorst, staande aan de laan voor de grachtpoort, die naar Noordwijk werd getransporteerd om de oude Noordmolen te vervangen. Deze "Leemolen" maalde 130 jaren voort.

Voor huur van woning en gerechtigheid van de wind was tot 1642 de molenaar f.125 per jaar verschuldigd. Daarna was het de nieuwe ambachtsheer Wigbolt van der Does die het windrecht op f.150 stelde.

Met de aanvang van de 18e eeuw had de "oude Leemolen" uitgediend en de molenaar Matthijs Willemsz.Breda verzocht de ambachtsheer een "nieuwe ronde steenen koornwindmolen" te bouwen. Een nieuwe molen dus! Aan dit verzoek werd voldaan en Matthijs kon weer met nieuwe moed gaan malen. (zie voor bouw nieuwe molen ARA 3.19.66/1003)

De 6e April 1748 deed de ambachtvrouwe Theodora Odilia van Doys, douairiere van Steven van der Does, de korenmolen voor goed van de hand voor de som van f.10500.- echter onder voorwaarde dat het "windgeld ofte 't regt vande wind" ten bedrage van f.150.- "alle jaren opden 1e January aan deselve Haar HoogEd.sonder eenige de minste cortinge prompt te sullen voldoen en betalen."

In 1789 kocht Abraham de Graaff de molen voor f.8500.- met de gebruikelijke belasting van het windrecht. Ongeveer tien jaar later werden echter de "heerlijke rechten" afgeschaft en het windrecht kwam zeer wankel te staan. Bakkers waren volgens de nieuwe ordonantie niet langer verplicht hun koorn ter plaatse te laten malen en vermoedelijk lieten zij dit voordeliger in Leiden doen.

Abraham de Graaff informeerde naar aanleiding van deze onzekerheden bij de ambachtsheer Gerlag Jan van der Does naar de rechtsgeldigheid, - het "regt van dwang van de koornmolen". De ambachtsheer voldeed aan dit verzoek en de molenaar erkende het regt alsnog en bleef het windrecht van f.150.- betalen.

In 1825 wisselt de molen van eigenaar en ten overstaan van notaris J.J.Schaffer verkoopt molenaar de Graaff in 1825 "de steenen Windkoornmolen" aan

Theodorus Jacobus Cleophas. -Cleophas tekent de acte maar weigert aan zijn verplichting van het windrecht te voldoen, waardoor er een proces ontstaat met Mr. de Meij als procureur namens de eiser van Stirum en Mr. Dillie als procureur

De achterweg te Noordwijk-Binnen, nu Offemweg met thans afgebroken Molenhuisje.. van 1617. Tekening in kleur 1826 (GA Leiden)

van de gedaagde Cleophas.

De Rechtbank zitting houdende op 12 Juni 1827 in Leiden, "recht doende, Condemneerd den Gedaagde, om aan den Eisscher als Heer van Noordwijk tegen behoorlijke quitantie te betalen eene Somme van f.150.-."

De gedaagde appelleert echter tegen het Leidse vonnis:

"Trekt Leyden mij niet uit het leenmoeras
Dan zal 't den Haag wel doen zegt Cleophas"

Het hoog-gerechtshof te 's Gravenhage doet het Appel en het vonnis van de rechtbank in Leiden wordt nietig verklaard.

"Dat's werk - roept muller Doris blij -
de molen maalt nu frank envrij!"

En Cleophas heeft "vrij en blij" ruim 38 jaren zijn wieken naar de wind mogen zetten. Zijn zoon volgt hem op maar moet door omstandigheden de molen bij publieke verkoping van de hand doen.

De nieuwe molenaars worden Gerardus van Eeden en Gerardus van Konijnenburg en de molen wordt met het oog op hun compagnieschap "De Eendracht" genoemd Er werd 21 jaren eendrachtig samengewerkt.

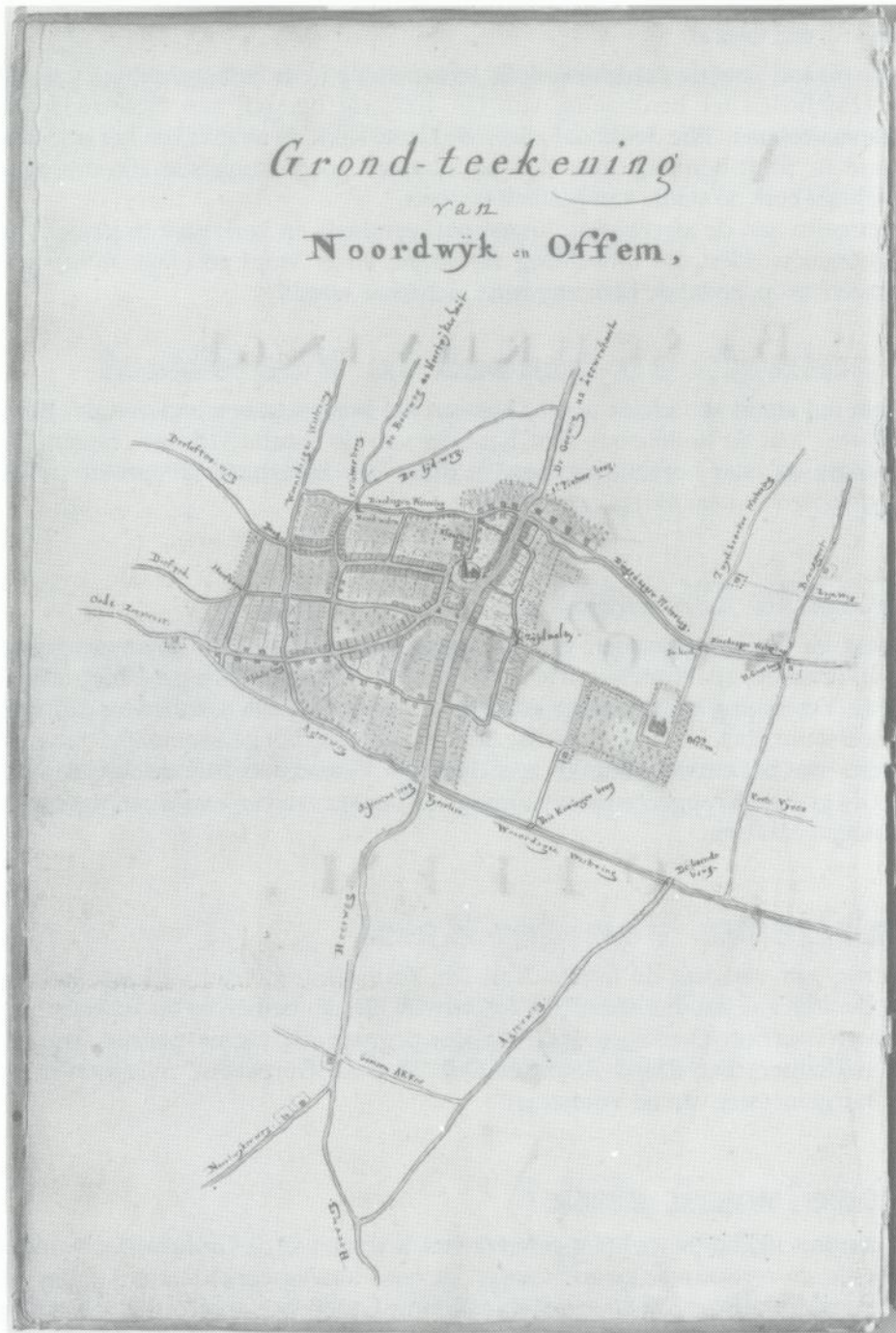
We zijn dan langzamerhand in de 19e eeuw aangeland, als na het overlijden van vader Pieter de Groot, zijn zoon Roelof Jan de Groot, bij acte van boedelverdeling in 1906 de Eendracht in eigendom verkrijgt en deze 26 jaren exploiteert.

Wegens duurte van onderhoud en de lastige eisen van de arbeidswet heeft hij zijn

zaak verplaatst naar de Westeinder-voorstraat, alwaar het bedrijf van vader op zoon werd voortgezet, nu motorisch en dus onafhankelijk van de wind. Ook het product veranderde, geen graan meer, maar schelpen werden er gemalen en gezeefd tot het natte kippengrit, vandaar het huidige "Gritpad" aan het eind van de Voorstraat.

De Noordmolen had dus uitgediend en werd afgebroken en volgens overlevering zou de Heer Kloos daarbij aanwezig zijn geweest en het steen voor steen hebben gevolgd.

*Gedaan is 't: de wiektooi van Ceres' product,
Vergaan is het schoon, door zijn stempel gedrukt.
Heeft Noordwijk steeds in zijn teken verheugd,
Gedaan is 't: de molen in rouw en in vreugd.*

Caarte van de heerlijkheyt Offem, getekend door de landmeter Jan Potter, ca. 1566. Beide molens zijn aangegeven.

Dorpskern in 't kort-Dorpskern in 't kort-

In Memoriam Ton Caspers

Tot ieders grote schrik overleed eind juni plotseling Ton Caspers. Ton hield zich samen met z'n vrouw Els in zijn vrije tijd vooral bezig met de kinderactiviteiten van JOIN. Ook met de ouderensoos hielp hij mee. Op de begrafenis werd gesproken van zijn warme belangstelling voor de medemens, die ook op zijn werk duidelijk herkenbaar was. Velen zullen hem missen. Maar het meest van allen natuurlijk Tons vrouw, Els. Naar haar gaat dan ook in de eerste plaats onze sympathie en medeleven uit.

St. Jeroen

Deze maand staat de parochiekerk St. Jeroen volop in de belangstelling i.v.m. de feestelijkheden ter herdenking van het 100-jarig bestaan van Noordwijk als bedevaartplaats.. Wie denkt dat alleen de Grote Kerk de moeite van het bekijken waard is, heeft het lelijk mis. Zou het niet een goede suggestie zijn om deze prachtige kerk de status van basiliek te geven?

Overigens: aan de afscheiding tussen parkeerplaats en kerk gaat in januari '93 begonnen worden. De omheining verdwijnt, en er komt een lage muur met hekwerk erop, zodat de kerk nog beter zichtbaar wordt!

Koningin op bezoek in Voorstraat

Begin juli stond een kleine schare mensen het bezoek te bewonderen dat Hare Majesteit aan de lindeboom voor het huis van de familie Timmers bracht. De koningin en haar hofhouding werden door een inderhaast uitgerukte imker natgespoten en naar elders overgebracht.

Bankje Overtuin

Direkt na het gereedkomen van de aanleg van de Overtuin (waarvoor onze complimenten, gemeente) werd er door de gemeente een bankje geplaatst, terwijl wij als Vereniging hadden aangekondigd er een bankje aan te zullen bieden. Een misverstand, dus. De reacties van de omwonenden op het gemeentelijke ontwerp waren -wat het ontwerp betreft- zeer duidelijk. Grafstenen. Inmiddels is contact met de gemeente opgenomen om alsnog een bankje van een wat levendiger type te mogen plaatsen.

Jubileum Van der Zalm

Veertig jaar verzorgt de familie Van der Zalm de (mobiele) verkoop van ijs, etenswaren e.d. aan het strand. In Noordwijk Binnen nemen ze de verkoop van planten voor hun rekening. En daarbij rijden ze graag ook nog met paard en wagen. Geen stilzitters dus bij de Zalmpjes! Ook "De Oude Dorpskern" feliciteert graag de "burgemeester van de Voorstraat".

Speelwerk stuk?

Al geruime tijd horen we het speelwerk van de toren van de Grote Kerk niet meer volledig z'n vertrouwde kwartierslagen geven. Het slagwerk (de uren) horen we al helemaal niet meer. De toren is al sinds koning Lodewijk Napoleon het eigendom van de gemeente Noordwijk. Repareren gemeente, graag!

Dorpskern in 't kort-Dorpskern in 't kort-

Slager Van Hagen

Al weer geruime tijd is deze slager (helaas) niet meer actief in de Voorstraat. Daarom besloot de familie Van Hagen de slagerij weg te breken. De gevel werd op een terughoudende wijze weer in overeenstemming met het gevelbeeld van de andere huizen gebracht. Mooi werk! Je zou bijna denken dat het altijd zo geweest is.

De nieuwe gevel

Monumenten en de fiscus

Bij het Bureau Monumentenpanden te Amsterdam kan elke eigenaar van een rijks-monumentenpand een verzoek indienen om achter de fiscale (m.b.t. de belastingen) gevolgen te komen van een voorgenomen restauratie. Met behulp van het aanvraagformulier, dat U bij onze gemeente kunt verkrijgen, kunt U tevens een verzoek om toekenning van rijkssubsidie vragen. Het voordeel is, dat de eigenaar bij het opstellen van een financieringsplan rekening kan houden met de fiscale gevolgen van de voorgenomen restauratie.

Onderhoud van Uw Monument

Op vrijdag 11 september wordt in de Petruskerk te Amsterdam een symposium met bovenstaande titel gehouden. Het onderhoud aan woonhuis-monumenten zal centraal staan. Informatie bij de Vereniging "Huis en Eigendom", Weteringschans 84c, 1017 XR Amsterdam. Tel..020-6231881. Prijs voor niet-leden f99,-, consumpties en syllabus inbegrepen.

Agenda

Verenigingsborrel

datum: 1 september 1992

plaats: Royal

tijd: 21.30-23.30 uur

Bestuursvergadering

datum: 7 september 1992

plaats: Westeinde 13

tijd: 20.15 uur

Bestuursvergadering

datum: 5 oktober 1992

plaats: Florahof

tijd: 20.15 uur

Bestuursvergadering

datum: 9 november 1992

plaats: Voorstraat

tijd: 21.30-23.30 uur

Bestuursvergadering

datum: 7 december 1992

plaats: Beeklaan

tijd: 20.15 uur

Kerstmarkt in de Grote of Ned. Herv. Kerk

datum: 9 en 10 december

plaats: Grote Kerk te Noordwijk Binnen

tijd: 13- 21 uur

Dorpskern in 't kort-Dorpskern in 't kort-

Straatnamen

U heeft het waarschijnlijk al gelezen, tenzij U buiten Noordwijk woonachtig bent: op 16 november a.s. verschijnt het straatnamenboek van de hand van A.H. Meijer, werkzaam op het raadhuis. Dit handige en interessante boekwerk geeft de geschiedenis van onze straatnamen, en vertelt hoe die eventueel vroeger luiden. Een must voor een ieder die de geschiedenis van Noordwijk ter harte gaat.

Verenigingsborrel

Het is goed om elkaar na de vakantie weer eens te treffen in Royal, van 21.30-23.30 uur, op dinsdagavond 1 september. Als U klachten hebt, suggesties, of gewoon zin hebt om te kletsen, kunt U bij ons terecht.